

MARIA Φ. ΓΑΡΔΕΛΗ
(Φωτογραφία Δ. Κάβρα)

ΚΑΙ ὅλοι ἀφοῦ σ' ἐμύραναν οἱ Ὀλύμπιοι δικοί σου —
Καὶ τῶν αἰθέρων τοῦ ξανθοῦ Θεοῦ σὲ περιχύνει
Ἡ δολόλαμπρη καὶ δλόχρυση ἡ δόξα γιὰ σιολή σου —
Μὰ σιῶν ματιῶν σου ἔμπρὸς τοὺς δυὸ τοὺς μαύρους ἥλιους
[σβύνει.

Οὐτ' ἡ διαμαντοσιόλιστη καὶ ἀστεροκεντημένη
Ἡ σκέπη τῆς βασίλισσας Λητοῦς τῆς λυπημένης —
Οὔτε καὶ ἡ χρυσοπράσινη καὶ ἡ βελονδοκομμένη
Ἡ τήβεννος τῆς Δήμητρος τῆς ἀνθοστολισμένης

Μποροῦνε σιὴν ἀσύγκριτη ἐμμορφιά σου νὰ ταιριάζουν —
Ὅποῦναι ἀσώματη ὡς Ψυχὴ, λευκὴ σὰ Λευκοθόη!
Περίφραη σὰν Ἀρεία, γλυκεῖα σὰ Θελεξινόη!

Καὶ ἀντὶς πορφύρες, στέμματα, πέπλους μακροὺς γιὰ σένα,
Ἀπελυσμένη ὅι Ἀθάνατοι σιὴν τόσην ὥμορφιά σου —
Σοῦ δίνουνε τὰ δλόμαντρα καὶ δλόμακρα μαλλιά σου!

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΝΕΗΣ

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ "ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ",

ΒΑΙΝΟΜΕΝ εἰς ἀληθῆ καλλιτεχνικὴν κίνησιν. Αἱ καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις διαδέχονται ἀλλήλας. Μετὰ τὴν τοῦ «Ἀκταίου» ἡ τοῦ «Παρνασσού».

Μετ' αὐτὴν, ἡ τοῦ Δημηρχεῖου. Τὸ φθινόπωρον, εἶναι διὰ τὴν τέχνην ἀνοιξίς. Τὴν ἐκθεσὶν τοῦ «Παρνασσού» διοργανοῦν οἱ Βενέτοι, κατ' ἀντίθεσιν τῶν Πρασίνων, οἱ ὅποιοι ἐπωφελήθησαν τῆς νεοδημητῶν αἰθούσης τοῦ Δημηρχεῖου. Οὕτω ἔχομεν ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ «Παρνασσού» καλλιτέχνας ἀποκλειστικῶς ἐν αὐτῇ ἐκθέτοντας, ὡς οἱ κ. κ. Ἰακωβίδης, Λύτρας, Μαθιόπουλος, Ὁθωναῖος, Φωκᾶς κ.λ.π. ὅπως πάλιν εἰς τὴν ἄλλην ἐκθεσὶν ἐκθέτουν ἀποκλειστικῶς οἱ κ. κ. Ροῦλός, Μποκατσιάμπης, Χατζής κ.λ.π. Δύο κόμματα δηλαδὴ, χωρὶς τελείαν... τέχνην, διότι ὅπου διχασμός, ἐκεῖ καὶ κακογλωσσία καὶ συνεπῶς ἀπογοήτευσίς.

Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ μὴ βλέπωμεν διασπώμενας τὰς ἀραιὰς ἄλλως τε καλλιτεχνικὰς τάξεις, ἀλλ' ἐμφανιζομένας ἀρτίας καὶ ἐν ἐπιβαλλούσῃ συμπονοίᾳ, ἐὰν ἀνελάμβανε τὸ Κράτος ἡ ἐπειδὴ τοῦτο εἶνε ἐπιβεβαρυμένον εἰσέτι μὲ τὴν συναλλαγὴν, τὸ Πολυτεχνεῖον νὰ διοργανοῖ ἐτησίως μίαν καλλιτεχνικὴν ἐκθεσιν, ἧς νὰ μετέχωσι πάντες οἱ Ἕλλη-

νες καλλιτέχναι, καὶ μόνον Ἕλληνες, μὲ μίαν ἐπιτροπὴν ἐκ προσώπων ὑπερτέρων πάσης μικροφιλοτιμίας, οἷος λ. χ. ὁ διευθυντὴς τοῦ Πολυτεχνεῖου, ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης καὶ οἱ ἀρχαιότεροι τῶν καθηγητῶν τῆς καλλ. σχολῆς. Οὕτω καὶ μόνον ἴσως ὑπάρξῃ ἐλπίς νὰ στεγασθῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὑαλόφρακτον στέγην οἱ ἐδῶ κ' ἐκεῖ σήμερον πλανώμενοι—ἐκθέτοντες ἤθελα νὰ εἰπῶ—καλλιτέχναι μας.

• •

Εὐαρέστως διαθέτει ἡ Ἐκθεσις τὸν θεατὴν, ἀλλὰ μόλις καὶ μετὰ βίας ἀποῦ, κάπου ἀποσπᾷ καὶ ἓνα λόγον θαυμασμοῦ.

Ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει—πέμπτη ταύτῃ—τοῦ «Παρνασσού» ἐξετέθησαν ἐν ὅλῳ 198 ἔργα, ὅλα νέα, ἐξ ὧν 192 πίνακες γραφικῆς, 6 γλυπτὰ ἔργα, ἐκθέται δ' ἐν ὅλῳ 33.

Ἡ ἐκθεσις περιλαμβάνει Ἕλληνας ἐκθέτας καὶ ἄλλοδαπούς. Διὰ διττὸν λόγον ἔπρεπε νὰ λείπουν, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, οἱ ἄλλοδαποί. Καὶ διὰ νὰ μὴ γίνηται σύγκρισις τῶν ἔργων των μετὰ τῶν ἐλληνικῶν ἅτινα σπανίως δείκνυνται ὡς ρετιροῦνται, καὶ διὰ νὰ ἔχομεν μίαν ἀποκλειστικῶς ἐλληνικὴν ἐκθεσιν. Ἐλεγχθῇ ὅτι τὰ ἄλλοδαπα ἔργα ἐπιζητοῦνται διὰ νὰ πληροῦνται τὰ κενά. Ἰποθέτομεν ὅτι εἶναι σφαλερὸς ὁ ὑπολογισμὸς αὐτός, διότι τὰ κενὰ ὑπάρχουν ἀλλαχοῦ.

Τὰ ἄλλοδαπα ἔργα δὲν πρόκειται νὰ κρίνωμεν. Ἀπὸ τὸν «Προφήτην ἐν Καίρῳ» τοῦ Γάλλου L. de Nouy, τὸ γνωστὸν ἔργον τὸ ὅποιον πλείστοι ὅσοι ἐξετίμησαν ἐν τῇ αἰθούσῃ Ψύχα μέχρι τοῦ «Καρθαγίνου ἐν Μαρρόκῳ» τοῦ Weeeks—ἀμφότερα εὐ-